

den meget ærede Minister under sin Beskæftigelse med Sagen havde følt en vis Trang, en vis Kængsel efter at bringe den for til Forhandling i Rigsdagen, og navnlig i Folkethinget, efter i denne Sag at arbejde sammen med dette meget ærede Thing, endog forinden Sagen fra hans egen Side ret var fuldstændig færdig og bearbejdet. Jeg kan nu meget godt forstaae, at den ærede Minister, der i saa lang Tid og med saamegen Ære har arbejdet sammen med Rigsdagen, og som med saa stor Tilfredsstillelse kan see tilbage paa sin Samarbejden med Rigsdagen og Resultaterne deraf, kunde føle en saadan Øst. til at arbejde sammen med den, men det forekommer mig, at det ikke er den Maade, der er den ønskelige, naar en Samarbejden skal finde Sted mellem Ministeriet og Rigsdagen, at Ministeren kun forelægger sine Ideer, ledsagede med et større eller mindre Materiale, og større eller mindre Motiver; det forekommer mig, at det paa en Maade er at behynde Rigsdagen med en Gjering, der ikke er Rigsdagens, men Ministeriets Embedsmænds. Det er Ministeriets Sag at forelægge Loven udarbejdet saavidt muligt i formel Henseende, og jeg lægger saameget større Vægt paa denne Betragtning, som det forekommer mig utvivlsomt, at man hverken kan eller bør stille den Forbring til Rigsdagen, at den skal have sin Agtpaaagivenhed henvendt paa Lovudkastets formelle Side. — Den Deel af Lovudkastet, som i formel Henseende meest har stødt mig, er naturligviis § 2, som allerede oftere er bleven nævnt. Seer man paa denne Paragraf, saa er det strax isinefaldende, at den er af en, jeg kunde fristes til at kalde det monstrøse Længde, men naar man undersøger, hvad Grunden er til denne Længde, da vil man snart see, hvori det Forkeerte i hele Lovudkastets Affattelse i formel Henseende ligger. Affæet fra den sidste Spalte i § 2, som vel ikke er ganske klar, men som maastee ikke kunde affattes stort kortere, naar man overhovedet vilde beholde det noget komplicerede System for Lønningernes Beregning og Udbetaling, saa optages den største Deel af § 2 af Noget, der

efter min Formening utvivlsomt ikke hører hjemme i Lovudkastet selv, men derimod i dets Motiver. Det er Opgaven med § 2 at fastsætte, hvorledes Præsterne for Fremtiden skulle lønnes, og forsaavidt man mener, at de skulle lønnes forskjelligt, da at opstille den Klasseinddeling, der skal lægges til Grund; men hvad der forekommer mig ikke at høre hjemme i Loven selv, det er de Regler eller Hensyn, hvorefter Fordelingen i disse Klasser er bleven bestemt. Det hører ikke hjemme i Loven, enten at anføre den Hovedbetragtning, der ligger til Grund for Klassifikationen, eller de forskjellige Momenter, der have foranlediget Forandringer i den første Hovedregel; men det hører hjemme i Motiverne at opløse, at man har givet de Embeder, der hidtil have været aflagte med Indtægter under 1200 Rdl., en Indtægt af 1000 Rdl. osv., og det hører hjemme i Motiverne at opløse, at man ved denne Fordelingsmaade har gjort flere eller færre Forandringer af Hensyn til Folkemængdens Forskjellighed osv. Jeg skal i Forbigaaende bemærke, at det derimod uden Tvivl vilde have været rigtigere ikke i Lovudkastets § 2 at indskrænke sig til at anføre, at man deler Præsteembederne i 6 Klasser, men dertil at have tilføjet, hvormange Embeder der vilde komme i hver Klasse. Man kan naturligviis ved at gjenneengaae Motiverne faae ud, hvormange der vil være at henføre til hver enkelt Klasse, men det vilde vistnok have været heldigere; om det udtrykkelig var udtalt. Jeg har gjort en Beregning, for hvis fuldstændige Rigtighed jeg imidlertid ikke tør indestaae, men det kommer jo heller ikke her saameget an derpaa; det vil maastee dog interessere at erfare, at efter Lovudkastet ville nogle flere end 650 Embeder falde paa anden eller tredje Klasse med Lønninger af 12 og 1400 Rdl., omtrent 20 paa første Klasse, henimod 150 paa fjerde Klasse, 91 paa femte Klasse og 27 paa sjette Klasse. Man vil altsaa see, at henved $\frac{5}{7}$ af samtlige Embeder ville falde paa de to næstnederste Klasser med 12 a 1400 Rdl. Lønning. Naar imidlertid § 2 i og for sig fremtræder noget mærkværdigt derved, at den har optaget